

PRAKSISOVERSIGT · MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

Praksisoversigt over landbrugsloven – landbrugspligt og erhvervelse

Miljø- og Fødevareklagenævnets praksis om ophævelse af landbrugspligt, bopælspligt og erhvervelse af landbrugsejendomme

Version 2 · Opdateret 8. sep. 2026 · 51 afgørelser · 2015-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Landbrugsloven (lov om landbrugsejendomme) pålægger enhver ejendom, der er noteret som landbrugsejendom i matrikelregistret, landbrugspligt og knytter hertil en række betingelser for erhvervelse, bopæl, bygninger og sammenlægning. Afgørelser efter loven træffes i første instans af Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø (tidligere Landbrugsstyrelsen/NaturErhvervstyrelsen) og kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, hvis afgørelse er endelig i det administrative system. Nævnets praksis er markant restriktiv: langt hovedparten af klagerne over afslag på ophævelse af landbrugspligt og over afslag på dispensation fra bopælspligten stadfæstes, mens de sager, hvor klagerne får medhold, næsten udelukkende beror på formelle mangler – utilstrækkelig begrundelse eller tilsidesættelse af officialprincippet. Denne oversigt kortlægger, hvad Miljø- og Fødevareklagenævnet lægger vægt på, hvilke dokumentationskrav nævnet stiller, og hvor domstolene har været inde over.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Miljø- og Fødevareklagenævnet kræver, at jorden varigt inddrages til en ikke-jordbrugsmæssig anvendelse, der udelukker senere landbrugsdrift, før landbrugspligten kan ophæves efter landbrugslovens § 7, stk. 2.
- 02** Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser, at afgræsning, naturpleje, henliggen som lysåbent areal eller skov er en ikke-jordbrugsmæssig anvendelse – det er jordbrugsmæssige formål efter driftsloven, og hovedbetingelsen for ophævelse er dermed ikke opfyldt.
- 03** Miljø- og Fødevareklagenævnet lægger afgørende vægt på hensynet til at modvirke dannelsen af nye "frie jorder", dvs. arealer i det åbne land uden notering som landbrugsejendom.
- 04** Anvendelse til private, rekreative formål (have, fritidsbolig, park, jagt- og dyreholdshensyn) skærper kravene til de særlige forhold og fører praktisk talt altid til afslag.
- 05** Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser individuelle økonomiske hensyn – belånings- og finansierungsproblemer, skattestigninger, rentabilitet og salgsvanskeligheder varetages ikke af landbrugsloven.

- 06** Ejendommens bonitet, ringe landbrugsmæssige værdi og manglende faktiske drift er som udgangspunkt ikke særlige forhold; arealer af begrænset værdi udgør en naturlig del af en landbrugsejendoms jorder.
- 07** Det er ejendommens NOTERING i Geodatastyrelsens matrikelregister – ikke ejendomsvurderingen eller den faktiske anvendelse – der afgør, om landbrugspligten gælder.
- 08** Miljø- og Fødevareklagenævnet accepterer, at der ikke kan dispenseres fra den faste arealgrænse på 2 ha i landbrugslovens § 4, stk. 1, heller ikke via § 4, stk. 3.
- 09** Miljø- og Fødevareklagenævnet kræver ved dispensation fra bopælspligten dokumenteret, konkret fremdrift i istandsættelse eller nybyggeri; forsinkelser, der kan tilskrives ejeren selv, herunder økonomi, private forhold og passivitet, begrunder ikke forlængelse.
- 10** Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver styrelsens afgørelser som ugyldige, når begrundelseskravet i forvaltningslovens §§ 22 og 24 eller officialprincippet er konkret væsentligt tilsidesat – det er den hyppigste vej til medhold.
- 11** Nævnets kompetence er afledt: nævnet kan kun prøve forhold, som førsteinstansen faktisk har truffet afgørelse om, og kan ikke tage stilling til styrelsens praksis eller tilsyn i andre sager.
- 12** Klage over afgørelser efter landbrugsloven har ikke automatisk opsættende virkning, men nævnet kan tillægge klagen opsættende virkning, når efterlevelse af et afhændelsespåbud ville være uoprettelig.
- 13** Reglerne om fortrinsstilling til suppleringsjord blev ophævet med virkning fra 1. januar 2015, men gælder fortsat for retshandler indgået før denne dato.

Landbrugspligtens retsgrundlag og Miljø- og Fødevareklagenævnets klagekompetence

§ 1

Landbrugspligten er knyttet til ejendommens **notering**. Efter [landbrugsloven § 2, stk. 1](#) forstås ved en landbrugsejendom "en ejendom, der er noteret som en landbrugsejendom i Geodatastyrelsens matrikelregister", og efter [§ 2, stk. 2](#) er en landbrugsejendom "undergivet landbrugspligt, hvorved forstås, at ejendommen er omfattet af reglerne i denne lov". Notering forudsætter efter [§ 4, stk. 1](#) et areal på mindst 2 ha, jordbrugsmæssig anvendelse og en beboelsesbygning. Formålsbestemmelsen i [§ 1](#) sætter rammen for skønnet: flersidig anvendelse, bæredygtig erhvervsudvikling, bosætning i landdistrikterne og bevarelse af selvejet.

Landbrugspligten kan ophæves ad tre veje: ved landinspektørerklæring i de opregnede tilfælde i [§ 6, stk. 1](#), automatisk når en ejendom med beboelse nedbringes under 2 ha, jf. [§ 6, stk. 3](#), eller efter ansøgning med tilladelse, når "særlige forhold taler for det", jf. [§ 7, stk. 2](#).

Klageadgangen følger af [§ 38 a, stk. 1](#), hvorefter afgørelser efter loven påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet og "dermed ikke [kan] indbringes for anden administrativ myndighed". Nævnet behandler sagerne i afdelingen efter § 3, stk. 1, nr. 4, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, og langt de fleste landbrugslovssager afgøres af formanden alene, jf. [lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 8](#). For de gamle

jordbrugskommissionsafgørelser truffet før 1. april 2013 er prøvelsen efter [§ 38 a, stk. 2](#) begrænset til retlige spørgsmål.

Nævnets prøvelse er afledt og begrænset. Nævnet prøver som udgangspunkt kun de påklagede forhold, jf. [lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 11](#), men kan af egen drift inddrage andre forhold – i praksis navnlig begrundelse og officialprincip. Kompetencegrænserne trækkes skarpt:

- I [20/09443](#) afviste nævnet at behandle et klagepunkt om dispensation fra kravet om, at suppleringsjord skal grænse op til bygningslodden, fordi styrelsen ikke havde truffet afgørelse herom – betingelsen i [§ 38 a, stk. 1](#) var ikke opfyldt.
- I [18/04631](#) annullerede nævnet en afgørelse om erhvervelse af et præstegårdsareal, fordi styrelsen slet ikke havde kompetence: arealet var ikke noteret som landbrugsejendom, og landbrugspligt indtræder alene ved notering efter [§ 2, stk. 1](#).
- I [25/06176](#) afviste nævnet at vurdere klagerens påstand om, at styrelsen generelt undlod at føre tilsyn i andre, tilsvarende sager: kompetencen er strengt begrænset til prøvelsen af den konkrete afgørelse.
- I [26-07250](#) blev en klage indgivet to dage for sent afvist uden realitetsbehandling; nævnet fandt ikke grundlag for at se bort fra fristoverskridelsen.

Ressortmæssigt er området flyttet: førsteinstansen hedder i de nyeste afgørelser Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø, og de eneste vedtagne, endnu ikke konsoliderede ændringer af landbrugsloven vedrører [§ 3](#) om kommunernes jordbrugsanalyse, hvor henvisningerne til regionale udviklingsstrategier udgår med virkning fra 1. januar 2027 ved [lov nr. 1761 af 29. december 2025](#).

LOV

[Landbrugsloven § 1](#)[Landbrugsloven § 2, stk. 1-2](#)[Landbrugsloven § 3](#)[Landbrugsloven § 4, stk. 1](#)[Landbrugsloven § 6, stk. 1, 3](#)[Landbrugsloven § 7, stk. 2](#)[Landbrugsloven § 38a, stk. 1-2](#)[Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 11](#)

PRAKSIS

Miljø- og Fødevareklagenævnet · Klage over tilladelse til udstykning af landbrugsjord til grundvandsbeskyttelse afvist på grund af klagefristoverskridelse

07.07.2026

Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på fristforlængelse for ophævelse af landbrugspligt stadfæstet – manglende tidsplan for lokalplan afgørende

04.02.2026

Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på oprettelse af landbrugsejendom - arealgrænse og dispensation

24.11.2020

Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse af Landbrugsstyrelsens afgørelse om afslag på erhvervelse uden landbrugspligt, da styrelsen ikke har kompetence i sager, hvor ejendommen ikke er pålagt landbrugspligt

14.03.2019

§ 2 "Særlige forhold" efter § 7, stk. 2 – kernen i nævnets praksis om ophævelse af landbrugspligt

Nævnets afgørelser om ophævelse af landbrugspligt hviler næsten ordret på lovbemærkningerne til [§ 7, stk. 2](#) i forslaget til lov om landbrugsejendomme (2003-04). Bemærkningerne fastslår:

"Landbrugspligten bør derimod normalt ikke ophæves på arealer, der agtes anvendt til private, rekreative formål. Dette svarer til den hidtidige restriktive praksis på området, hvor der har været lagt vægt på at modvirke udstykning af mindre parceller i det åbne land til private, rekreative formål og at modvirke dannelsen af nye frie jorder uden landbrugspligt."

Og videre om naturarealer:

"Mange mindre naturarealer på en landbrugsejendom, f.eks. moser, heder, enge, overdrev og småskove mv., udgør en naturlig del af ejendommens jorder."

Heraf udleder nævnet to kumulative prøvelsestemaer, som går igen i alle afgørelserne:

1) Overgår jorden varigt til en ikke-jordbrugsmæssig anvendelse? Ophævelse forudsætter normalt, at arealet varigt inddrages til en anvendelse, der udelukker senere landbrugsdrift. I [25/06176](#) citerer nævnet lovbemærkningerne til kapitel 5:

"Ophævelse af landbrugspligt forudsætter normalt, at jorderne varigt skal inddrages til en ikke-jordbrugsmæssig anvendelse... der udelukker, at jorderne senere igen kan inddrages til jordbrugsmæssige formål."

2) Vil ophævelsen skabe nye "frie jorder"? I [26-02035](#) gengiver nævnet definitionen fra lovbemærkningerne til [§ 4, stk. 1](#) og styrelsens vejledning:

"Frie jorde: Arealer i det åbne land uden notering som landbrugsejendom eller landbrugsejendom uden beboelse."

Ligger arealet i landzone omgivet af marker og uden for bymæssig bebyggelse, vil ophævelse pr. definition skabe frie jorder – og det er i sig selv nok til afslag. Det gjaldt i [22/04979](#) (ejendom ønsket anvendt som fritidsbolig), i [23/04725](#) (areal i jordfordeling ønsket til græsning for rådyr og dådyr) og i [22/04891](#) (ca. 1.000 m² kileformet areal til salg til parcelhusejer), hvor nævnet fastslog, at arealet trods nærhed til byzone måtte betragtes som beliggende i det åbne land.

Det **jordbrugsmæssige formål** er defineret bredt i driftsloven og bruges systematisk imod ansøgerne. Efter [lov om drift af landbrugsjorder § 2, stk. 2](#) og [§ 3, stk. 1](#) omfatter jordbrugsmæssige formål både dyrknings- og naturformål, herunder drift som halvkultur og henliggen som udyrket, lysåbent areal:

- [18/01617](#): afgræsning med får på en bygningsløs ejendom på 1,1 ha er jordbrugsmæssig anvendelse – hovedbetingelsen for ophævelse var derfor ikke opfyldt.
- [19/03033](#): planlagt rekreativt naturområde med natursti og udsigtspunkt på kuperet, periodisk oversvømmet jord ved Skærup Å – afslag, fordi afgræsning fortsat var mulig og planlagt.
- [18/08843](#): skov og lysåbne græsarealer på ca. 2,25 ha, ønsket anvendt til beboelse med stor have/park – afslag.
- [25/05304](#): omlægning af ca. 6,9 ha til skov og natur samt ønsket om at slippe for bopælspligt var ikke særlige forhold.
- [24/12007](#): 25 års henliggen som permanent græs uden gødskning eller sprøjtning – heller ikke særlige forhold, heller ikke med henvisning til klimamål.
- [26-02035](#): ca. 5 af 8 ha var fredet Natura 2000-mose – også dette er jordbrugsmæssig anvendelse, jf. driftsloven [§ 4](#).

[Lov om drift af landbrugsjorder § 2, stk. 2](#)
[Lov om drift af landbrugsjorder § 3, stk. 1](#)
[Lov om drift af landbrugsjorder § 4](#)

PRAKSIS	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på ophævelse af landbrugspligten på helårsbeboet bofællesskabsejendom – ingen særlige forhold efter landbrugslovens § 7, stk. 2	17.06.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på fristforlængelse for ophævelse af landbrugspligt stadfæstet – manglende tidsplan for lokalplan afgørende	04.02.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afslag på ophævelse af landbrugspligt for skov- og lystejeendom	16.12.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om stadfæstelse af afslag på ansøgning om ophævelse af landbrugspligt	04.03.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afslag på ansøgning om ophævelse af landbrugspligten	21.09.2023
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afslag på ansøgning om ophævelse af landbrugspligt	20.01.2023
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afslag på ansøgning om ophævelse af landbrugspligten på en landbrugsejendom	11.01.2023
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse af landbrugspligt: Fåregræsning anset for jordbrugsmæssig anvendelse	08.07.2020
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afslag på ophævelse af landbrugspligt på grund af fortsat jordbrugsmæssig anvendelse	28.10.2019
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afslag på tilladelse til at ophæve landbrugspligten på landbrugsejendom	23.08.2019

Hvad Miljø- og Fødevareklagenævnet lægger vægt på – og hvad nævnet konsekvent afviser

§ 3

På tværs af afgørelserne tegner der sig et stabilt mønster af argumenter, som nævnet **afviser** som irrelevante for vurderingen efter [§ 7, stk. 2](#):

Klagerens argument	Nævnets stilling	Eksempel
Ringe bonitet, dårlig arrondering, dyrkningsvanskeligheder	Ikke særligt forhold; arealer af begrænset værdi er en naturlig del af ejendommen	22/04891 , 24/12007
Manglende faktisk landbrugsdrift i årtier	Ikke i sig selv særligt forhold	22/04979
Høj købspris, manglende rentabilitet, salgsvanskeligheder, belåningsproblemer, øget boligbeskatning	Individuelle økonomiske hensyn varetages ikke af § 1	18/08843 , 26-02035
Ejendommen er vurderet som ejerbolig i ejendomsvurderingssystemet	Uden betydning; alene noteringen er afgørende	26-02035 , 21/09425
Kommunen støtter/har ingen indvendinger	Ikke afgørende; landbrugslovens regler gælder uanset kommunens stillingtagen	18/08843 , 26-02035
Tilbud om tinglyste servitutter/deklarationer som erstatning for pligten	Kan ikke føre til andet resultat	26-02035 , 18/01599
Arealoverførsel er den mest hensigtsmæssige løsning / retter op på matrikelkortet	Hensigtsmæssighed indgår ikke i vurderingen af særlige forhold	18/01599 , 18/01800
Andre arealer/naboer har fået landbrugspligten ophævet	Kun relevant ved reelt sammenlignelige forhold; tidligere tilladelser beroede på samlede konkrete vurderinger	18/01599 , 23/04725

Praksis er forældet i lyset af politisk udvikling	Forvaltningen skal administrere inden for gældende lovgivning, jf. grundloven § 3	19/03033
---	---	----------

Omvendt er de forhold, nævnet reelt **tillægger vægt**, få og konkrete: dokumenteret hævde på arealet, meget små arealstørrelser, beliggenhed i tætbebygget område og – helt afgørende – at der på ejendommen ikke findes dyrkbare arealer overhovedet. Kun ét af de gennemgåede afslag blev ændret til en tilladelse: i [18/06844](#) bestod en ejendom på 3,03 ha på Bornholm efter det oplyste for mindst 80 %'s vedkommende af kratbevoksede klipper og sumpstrækninger, ejendommens nuværende størrelse skyldtes ekspropriation, og det eneste græsareal på ca. 0,1 ha kunne ikke betragtes som græsningsareal. Nævnet fandt, at

det udslagsgivende forhold var, at der ikke på ejendommen og uden for bygningslodden er dyrkbare arealer, der vil kunne dyrkes med f.eks. græs

og ændrede afslaget til en tilladelse. Sagen viser omvendt, hvor smal åbningen er: er der blot ét dyrkbart eller afgræsseligt areal, falder ansøgningen.

Et yderligere mønster er, at **den påtænkte anvendelse skærper bevisskravet**. I [18/01599](#) bemærkede nævnet udtrykkeligt, at anvendelse til haveformål – et privat, rekreativt formål – "skærper kravene til de særlige forhold". Samme skærpelse anvendes ved fritidsbolig ([22/04979](#)) og ved have plus carport ([18/01800](#)).

LOV	Landbrugsloven § 1	Landbrugsloven § 7, stk. 2	
PRAKSIS	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på ophævelse af landbrugspligten på helårsbeboet bofællesskabsejendom – ingen særlige forhold efter landbrugslovens § 7, stk. 2		17.06.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om stadfæstelse af afslag på ansøgning om ophævelse af landbrugspligt		04.03.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afslag på ansøgning om ophævelse af landbrugspligten		21.09.2023
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afslag på ansøgning om ophævelse af landbrugspligt		20.01.2023
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afslag på ansøgning om ophævelse af landbrugspligten på en landbrugsejendom		11.01.2023
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på forlænget dispensation fra bopælspligt på landbrugsejendom på grund af manglende særlige forhold		07.04.2022
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om stadfæstelse af afslag på ansøgning om ophævelse af landbrugspligt		31.05.2021
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnet fastholder afslag på ophævelse af landbrugspligt		27.04.2021
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afslag på ophævelse af landbrugspligt på grund af fortsat jordbrugsmæssig anvendelse		28.10.2019
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afslag på tilladelse til at ophæve landbrugspligten på landbrugsejendom		23.08.2019
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Tilladelse til ophævelse af landbrugspligt på ejendom med udyrkbare arealer		21.08.2019

§ 4 Den faste 2 ha-grænse og de betingede tilladelser efter § 7, stk. 5

Arealgrænsen er ufravigelig. I [20/09443](#) ønskede en medejer af en slægtsgård på Hjortø sin beboelsesejendom på fastlandet (0,6223 ha) oprettet som landbrugsejendom for at kunne hjemtage dyr om vinteren. Nævnet fastslog, at oprettelse efter [§ 30, stk. 3](#) forudsætter, at noteringsbetingelserne i [§ 4](#) er opfyldt, og at der ikke er hjemmel til at dispensere fra 2 ha-grænsen i [§ 4, stk. 1](#). Nævnet lagde vægt på lovbemærkningernes ord om en

"fælles og fast arealgrænse på 2 ha": ordet "fast" indikerer, at grænsen er ufravigelig, og fravigelsesadgangen i § 4, stk. 3 kan ikke anvendes, da en dispensation ville stride mod lovgivers formål. Forpagtet jord tæller ikke med. Samme grænse virker den anden vej: efter § 6, stk. 3 bortfalder landbrugspligten automatisk, når en ejendom med beboelse nedbringes under 2 ha – hvilket nævnet flere gange henviser ansøgere til som den reelle vej frem, jf. 24/08606 om en ejendom på 2,1955 ha.

Betingede tilladelser og fristforlængelse. Efter § 7, stk. 5 kan en ophævelse betinges af, at arealet på ny pålægges landbrugspligt og afhændes til sammenlægning, hvis det ikke inden en frist på mindst 18 måneder er taget i brug til formålet. I praksis fastsættes typisk en treårsfrist for endelig lokalplan og en femårsfrist for ibrugtagning. I 25/06176 var treårsfristen for ca. 5,5 ha i Frederikssund Kommune udløbet, uden at lokalplanen var vedtaget. Nævnet stadfæstede afslaget på fristforlængelse med den begrundelse, at **hverken ejeren eller kommunen kunne oplyse, hvornår en endelig lokalplan ville foreligge**. Uden en konkret, dokumenterbar tidsplan kan nævnet ikke vurdere, hvornår arealet reelt tages i brug. Nævnet afviste samtidig, at lighedsprincippet var tilsidesat: styrelsens faste praksis er netop, at forlængelse kun gives, når der foreligger en konkret plan for lokalplanens tilvejebringelse.

Omvendt kan muligheden for at tinglyse en sammenlægningsdeklaration efter § 7, stk. 5 ikke i sig selv begrunde en ophævelse. I 18/01599 fastslog nævnet, at bestemmelsen er en mulighed, når særlige forhold **allerede** er konstateret, og ikke et hensyn, der indgår i vurderingen af, om der foreligger særlige forhold.

LOV

Landbrugsloven § 4, stk. 1, 3

Landbrugsloven § 6, stk. 3

Landbrugsloven § 7, stk. 5

Landbrugsloven § 30, stk. 3

PRAKSIS	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på fristforlængelse for ophævelse af landbrugspligt stadfæstet – manglende tidsplan for lokalplan afgørende	04.02.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om stadfæstelse af afslag på ansøgning om ophævelse af landbrugspligt	22.01.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnet fastholder afslag på ophævelse af landbrugspligt	27.04.2021
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på oprettelse af landbrugsejendom - arealgrænse og dispensation	24.11.2020

§ 5 Bopælspligten og nævnets restriktive dispensationspraksis

Bopælspligten er lovens hårde kerne i erhvervelsesreglerne. Efter § 8, stk. 1 skal pligten opfyldes i 10 år ved erhvervelse efter §§ 12-16 og ved supplerung efter § 29, og boligen skal være hovedbopæl i skattemæssig forstand. Pligten er upersonlig: den kan efter § 8, stk. 2 opfyldes af en anden person end erhververen. En person kan erhverve en landbrugsejendom i landzone, hvis bopælspligten opfyldes inden 6 måneder, jf. § 12; for virksomheder gælder samme frist efter § 20, stk. 1. Dispensation kan gives, når særlige forhold taler for det, jf. § 8, stk. 4 og § 20, stk. 2.

De operative kriterier står i regelbekendtgørelsen. Efter [reglbekendtgørelsen § 11](#) kan dispensation navnlig gives, hvor erhververen midlertidigt er forhindret på grund af istandsættelse af boligen, uddannelse eller arbejdsforhold, eller hvor beliggenhedsforholdene gør bopæl umulig; tidsubegrænset dispensation forudsætter slægtseje i mindst 3 generationer eller 75 år. § 12 henviser tilsvarende for virksomheders bopælspligt efter lovens § 20. Kravene til selve opfyldelsen – overnatning, CPR-registrering og hovedbopæl i skattemæssig forstand – står i § 8.

Nævnet lægger vægt på dokumenteret fremdrift. Praksis er restriktiv, og forlængelse gives kun ved ganske særlige forhold, der ikke kan tilskrives ejeren:

- [20/14285](#): tre arkitektskitser var ikke nok. Nævnet lagde vægt på, at klageren ikke havde påbegyndt indhentelse af de nødvendige tilladelser inden dispensationens udløb. Covid-19 var ikke et særligt forhold, da fysiske møder objektivt set ikke er en forudsætning for at påbegynde en byggeproces, og der var ingen dokumentation for forlænget myndighedssagsbehandling. Samlivsophævelse og æstetiske hensyn til bebyggelsen i landområdet var heller ikke særlige forhold – æstetik varetages ikke af formålet i [§ 1](#).
- [21/09425](#): bankens krav om salg af den hidtidige bolig var et økonomisk forhold, klageren burde have taget højde for ved erhvervelsen; en forsinket BBR-registrering havde ikke reelt forhindret byggeriet, og det er ejerens ansvar at sikre korrekte BBR-oplysninger. Nævnet fandt heller ikke vejledningspligten efter [forvaltningsloven § 7, stk. 1](#) tilsidesat – henvendelsen havde karakter af en anmodning om konkret rådgivning.
- [23/08141](#): halvandet års dispensation oversteg allerede den normale etårsfrist for istandsættelse. At renovering viste sig umulig og nedrivning nødvendig, burde være konstateret tidligere; udokumenterede påstande om museets fortidsmindeundersøgelser kunne ikke begrunde forlængelse.
- [24/05418](#) og [24/07219](#): anpartsselskaber fik afslag på forlængelse, uanset henvisninger til kommunens sagsbehandlingstid, vejrligsdage, uforudsete gravearbejder og bygningsforfald – årsagen til den manglende opfyldelse beroede på klagerens egne forhold.
- [23/11436](#): dispensation efter [§ 20, stk. 2](#) til et anpartsselskab blev nægtet med henvisning til de samme snævre rammer i regelbekendtgørelsen.

Dokumentationskravet er dermed konkret: der skal fremlægges projektmateriale, ansøgninger om landzone-, bygge- og nedrivningstilladelser, dokumentation for myndighedernes sagsbehandlingstid, og ved udlejningsdispensation efter [regelbekendtgørelsen § 11](#) dokumentation for mindst tre annonceringer over tre måneder samt for markedskonform leje.

LOV	Forvaltningsloven § 7, stk. 1	Landbrugsloven § 8, stk. 1-4	Landbrugsloven § 12
	Landbrugsloven § 20, stk. 1-2	Regelbekendtgørelsen § 8	Regelbekendtgørelsen § 11
PRAKSIS	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afslag på dispensation fra bopælspligt trods påstand om bygningsmæssigt forfald og dialog med kommune Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på forlængelse af dispensation fra bopælspligt stadfæstes Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afslag på dispensation fra bopælspligt Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afslag på forlængelse af dispensation fra bopælspligt Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på forlænget dispensation fra bopælspligt på landbrugsejendom på grund af manglende særlige forhold Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om dispensation fra bopælspligt		
			12.12.2024 03.10.2024 29.01.2024 14.09.2023 07.04.2022 24.08.2021

§ 6 Erhvervelse: personer, selskaber, fonde og vandforsyninger

Erhvervelsesreglerne er opbygget som en **positiv opregning**: en landbrugsejendom kan kun erhverves i de tilfælde, loven nævner. Det er det bærende fortolkningsprincip i nævnets praksis.

Anparter. Fysiske personer kan erhverve anparter efter § 16, og medejerbegrebet i § 2, stk. 4 omfatter kun fysiske personer. I de parallelle sager 18/08200 og 18/08201 ville et kommanditselskab erhverve 80 % og selskabets reelle ejer 20 % af to landbrugsejendomme. Nævnet stadfæstede afslaget: § 21, nr. 3 hjemler efter sin ordlyd kun erhvervelse af en **hel** landbrugsejendom, og lovens opbygning med separate hjemler for personers erhvervelse af hele ejendomme (§ 12) og anparter (§ 16) understøtter, at der ikke findes en tilsvarende anpartshjemmel for selskaber. Nævnet fastslog samtidig, at et selskabs bopælspligt efter § 20, stk. 1 kun kan opfyldes på en ejendom, **selskabet selv ejer** – ikke på ejerens personligt ejede landbrugsejendom. Denne praksis er efterfølgende indarbejdet i [vejledningen til lov om landbrugsejendomme](#), der udtrykkeligt henviser til de to sager.

Men selskaber må ikke udelukkes uden hjemmel. I 18/01618 (32776) havde styrelsen afvist et anpartsselskabs ansøgning om at supplere og oprette en ejendom som landbrugsejendom efter § 30, stk. 3 alene med henvisning til en fast praksis om, at kun fysiske personer kan opnå tilladelse. Nævnet ophævede afgørelsen:

"Nævnet finder, at der ud fra det foreliggende retsgrundlag ikke findes hjemmel for Landbrugsstyrelsens praksis, hvorefter juridiske personer ikke kan supplere og oprette en tidligere nedlagt landbrugsejendom som en ny selvstændig landbrugsejendom."

Nævnet lagde vægt på, at § 20, stk. 1 i dag tillader en bred kreds af selskaber at erhverve landbrugsejendomme, og at bopælspligten kan opfyldes af andre end ejeren. Ansøgninger fra selskaber skal derfor behandles efter de samme kriterier som ansøgninger fra fysiske personer.

Fonde og foreninger til naturformål. § 24 giver forhåndsgodkendte fonde, foreninger og andre juridiske personer med almennyttigt naturbeskyttelsesformål adgang til at erhverve landbrugsejendomme, og tilladelser efter § 24, stk. 4 skal normalt betinges af tinglyste deklarationer, jf. § 24, stk. 5. Her sætter nævnet dog en proportionalitetsgrænse: i 24/00773 ophævede nævnet et vilkår om, at enhver anpartsoverdragelse og vedtægtsændring i det erhvervende selskab skulle godkendes af myndigheden, og erstattede det med et mindre indgribende vilkår om efterfølgende indberetning af ændringer i ejerkreds og formålsbestemmelse.

Almene vandforsyninger. Efter § 23, stk. 1 kan en almen vandforsyning uden tilladelse erhverve en landbrugsejendom til beskyttelse af drikkevandsressourcer i overensstemmelse med en indsatsplan, og arealer uden for indsatsområdet skal afhændes, jf. § 23, stk. 3, medmindre der dispenseres efter § 23, stk. 4. Det samme sagskompleks har været forbi nævnet to gange. I 19/01357 blev styrelsens vilkår om afhændelse af 3,3 ha ophævet for tilsidesættelse af officialprincippet, fordi styrelsen ikke havde vurderet de arronderingsmæssige forhold, som lovbemærkningerne til § 23 fremhæver. Efter fornyet behandling stadfæstede nævnet i 20/00655 vilkåret: arealet var et sammenhængende, dyrkningsegnet jordstykke af ikke-ubetydelig størrelse med vejadgang, og der lå landbrugsejendomme med beboelse inden for 2 km, jf. § 29, stk. 1, nr. 1. Nævnet slog samtidig fast, at hensynet til selvejet og bosætningen efter § 1 vejer tungere end ønsket om at sikre landbrugsdrift gennem bortforpagtning:

selvejet betragtes som et bærende princip i dansk landbrug, og en ejer, der bor på ejendommen, har et større engagement og mere langsigtede interesser end en forpagter

Ulovlig erhvervelse. Opfylder erhververen ikke betingelserne, kan der meddeles påbud om afhændelse inden 6-12 måneder efter [§ 41, stk. 1](#). I [18/08198](#) – samme selskab som i anpartssagerne – havde et anpartsselskab tinglyst adkomst efter tvangsauktioner uden erhvervelsestilladelse og uden folkeregisteradresse på ejendommene; nævnet afviste dog klagen, fordi styrelsen havde suspenderet afhændelsesfristen og dermed imødekommet klagerens primære anmodning.

LOV

[Landbrugsloven § 2, stk. 4](#)[Landbrugsloven § 12](#)[Landbrugsloven § 16](#)[Landbrugsloven § 20, stk. 1](#)[Landbrugsloven § 21](#)[Landbrugsloven § 23, stk. 1-4](#)[Landbrugsloven § 24, stk. 5](#)[Landbrugsloven § 29, stk. 1](#)[Landbrugsloven § 41, stk. 1](#)

PRAKSIS

Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse af vilkår om myndighedsgodkendelse af anpartsoverdragelser i selskab med tilladelse til erhvervelse af naturejendom 05.11.2024

Miljø- og Fødevareklagenævnet · Hjemvisning af sag om selskabs adgang til at oprette og supplere en landbrugsejendom 16.12.2021

Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om vilkår for erhvervelse af landbrugsejendom til sikring af drikkevandsressourcer 19.03.2021

Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om ophævelse og hjemvisning i sag vedrørende vilkår for erhvervelse af landbrugsejendom 09.10.2019

Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på tilladelse til erhvervelse af landbrugsejendom - kommanditselskabs mulighed for at erhverve anpart 07.08.2019

Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om afslag på erhvervelse af landbrugsejendom 07.08.2019

Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afvisning af klage i sag om lovliggørelse ved afhændelse af landbrugsejendomme 07.08.2019

Fortrinsstilling til suppleringsjord – en ophævet ordning med efterliv

§ 7

Reglerne om fortrinsstilling til suppleringsjord blev ophævet ved **lov nr. 1372 af 16. december 2014** ("Udvidet adgang for selskaber m.v. til at erhverve landbrugsejendomme, ophævelse af reglerne om fortrinsstilling til suppleringsjord m.v.") med virkning fra 1. januar 2015, og §§ 31-32 findes ikke længere i den konsoliderede landbrugslov. Overgangsbestemmelserne betyder dog, at de hidtil gældende regler fortsat finder anvendelse på retshandler indgået før ikrafttrædelsen – og det har givet nævnet to principielle afgørelser.

I [18/01883](#) havde en nabo i 2013 rettidigt ansøgt om fortrinsstilling til ca. 14,2 ha suppleringsjord, men ansøgningen blev ved en ekspeditionsfejl ikke registreret, og primærkøberen fik erhvervelsestilladelse og tinglyste skøde. Nævnet fastslog, at retshandlen var indgået den 29. juli 2013, at de dagældende regler dermed fandt anvendelse, og at den fortrinsstillede havde et **retskrav** på, at reglerne blev fulgt. Nævnet afviste primærkøberens indrettelsessynspunkt:

En ugyldig afgørelse kan ikke opretholdes, og det er derfor uden betydning, om klageren har indrettet sig i tillid til den

Tinglysning af skødet efter [tinglysningsloven § 1](#) sikrer alene rettigheder og er ikke til hinder for påbud om genafhændelse efter [landbrugsloven § 41, stk. 1](#). Nævnet afviste samtidig at realitetsbehandle spørgsmålet om styrelsens erstatningsansvar, da der ikke forelå en afgørelse herom efter landbrugsloven.

Sagen fortsatte som en prisstrid. I [19/01133](#) havde styrelsen fastsat prisen til 280.000 kr./ha under henvisning til, at den oprindelige handel bar præg af tvangssalg. Nævnet **ændrede** afgørelsen og fastsatte prisen til den faktiske handelspris på 180.000 kr./ha. Udgangspunktet er, at den fortrinsstillede indtræder i handlen på samme vilkår som den oprindelige køber; undtagelsen om væsentlig afvigelse fra markedsprisen beskytter den fortrinsstillede mod en kunstigt forhøjet pris og kan ikke bruges til at pålægge en **højere** pris. Nævnet lagde tillige vægt på, at klageren skulle stilles, som om fortrinsstillingen var imødekommet i 2013, da forsinkelsen ikke skyldtes hans forhold, og at primærkøberen ikke skulle opnå en uberettiget berigelse.

De to afgørelser er stadig relevante som udtryk for nævnets generelle linje: en ugyldig begunstigende afgørelse opretholdes ikke, og en klager må ikke bære myndighedsfejl og sagsbehandlingsforsinkelser.

LOV

[Landbrugsloven § 41, stk. 1](#)[Tinglysningsloven § 1](#)

PRAKSIS

Miljø- og Fødevarerklagenævnet · Prisfastsættelse ved fortrinsstilling til landbrugsjord baseret på oprindelig handelspris 03.07.2020

Miljø- og Fødevarerklagenævnet · Stadfæstelse af Landbrugsstyrelsens afgørelse om fortrinsstilling til suppleringsjord og påbud om genafhændelse 04.07.2018

§ 8 Ejendomsstruktur: bygningskrav, sammenlægning og oprettelse af nye landbrugsejendomme

Bygningskravet. En landbrugsejendom skal holdes forsynet med en passende beboelsesbygning, medmindre den ejes sammen med en anden landbrugsejendom med beboelse, jf. [§ 9, stk. 1](#) og [§ 10](#). Forfalder eller fraskilles beboelsen, skal den genopføres eller istandsættes inden 2 år, jf. [§ 9, stk. 3](#), og der kan meddeles påbud efter [§ 9, stk. 4](#). Dispensation kræver særlige grunde, jf. [§ 9, stk. 5](#).

- [18/07460](#): et anpartsselskabs ønske om at overlade placering og udformning til en fremtidig køber, ejendommens beliggenhed nær Odense og forventet byudvikling var ikke særlige grunde. Da de to ejendomme ikke havde samme ejer, fandt [§ 10](#) ikke anvendelse. Nævnet fastslog samtidig, at styrelsen kunne udstede lovliggørelsespåbud samtidig med afslaget, fordi klage ikke har opsættende virkning.
- [24/08893](#): påbud om lovliggørelse af manglende beboelsesbygning stadfæstet efter [§ 9](#) og [§ 41, stk. 1](#).
- [25/07850](#): en anlægsmyndighed ønskede at nedrive en støjbelastet beboelsesbygning ved Testcenter Østerild, uden at kravet om 100 % identisk ejerskab til en anden landbrugsejendom med beboelse var opfyldt. Nævnet fandt ikke grundlag for at fravige praksis.
- [19/07962](#): kravet om **ens ejerforhold** mellem en bygningsløs ejendom og beboelsesejendommen efter [§ 10, stk. 1](#) blev fastholdt. Ægtefæller anses ikke længere som medejere af hinandens landbrugsejendomme, og sædvanlige omkostninger ved ejerskifte (25.000-30.000 kr.) er ikke en "særlig situation" efter [§ 10, stk. 5](#), hvor dispensationsadgangen efter forarbejderne er forbeholdt bl.a. generationsskifte.

Arronderingskravet. Nævnet accepterer styrelsens faste praksis om, at jorderne normalt skal grænse til bygningslodden:

- [21/02756](#): en luftlinjeafstand på ca. 112 m mellem boliglod og jordlod var en væsentlig adskillelse – betingelserne i [§ 4, stk. 1](#) for notering med beboelse var ikke opfyldt, og hverken affektionsværdi, finanskrisetab eller opfyldelse af bopælspligt via en lejer var særlige forhold efter [§ 4, stk. 3](#).

[21/05886](#): 40 m tredjemandsjord mellem bygningslod og suppleringsjord var ikke en "mindre adskillelse", bl.a. fordi ejeren kunne etablere en permanent barriere. Nævnet præciserede, at [§ 30, stk. 3](#) ikke er en dispensationsbestemmelse, men en tilladelsesbestemmelse, hvor styrelsen udøver et konkret skøn.

"Fritliggende"-kriteriet. Ved oprettelse af nye landbrugsejendomme efter [§ 30, stk. 3](#) anvender styrelsen en hovedregel om, at en ejendom ikke er fritliggende, hvis der ligger mere end tre-fire beboelsesbygninger inden for 100 m. I [21/09193](#) fandt nævnet, at hovedreglen ikke var udtryk for **skøn under regel**: grundsætningen om pligtsmæssigt skøn er ikke til hinder for hovedregler, så længe myndigheden overvejer, om reglen skal fraviges. Nævnet afviste samtidig landsbyens historie og andelen af marker omkring ejendommen som usaglige momenter – det afgørende er en helhedsvurdering af, om ejendommen ligger i landlige omgivelser. Samme kriterium førte til afslag i [24/03862](#). I [18/01901](#) fortolkede nævnet [§ 30, stk. 2](#) således, at bestemmelsen udelukkende regulerer oprettelse ved **udstyknings**, jf. [udstykningsloven § 6](#); da en del af ansøgningsarealet allerede var udstykket som selvstændig fast ejendom, kunne arealerne ikke samles ved udstykning.

Sammenlægning og afstandskrav. Efter [§ 29, stk. 1](#) kan sammenlægning ske ved landinspektørerklæring inden for luftlinjeafstande på 2 km (dyrkningsjorder), 5 km (vedvarende græs) og 10 km (fradragsarealer), med dispensationsadgang i [§ 29, stk. 3](#). I [20/02701](#) ophævede nævnet et afslag på afstandsdispensation til et moseareal 15 km fra bopælen, fordi styrelsen ikke havde inddraget vejledningens kriterium om, at der skal tages hensyn til, om ansøgeren i forvejen ejer arealer i området, og fordi det ikke fremgik, hvordan afstanden var beregnet. Efter fornyet behandling blev sagen ophævet på ny i [20/06289](#), fordi klagerens nye købsaftale om mellemliggende arealer skulle inddrages – men først af styrelsen som førsteinstans, så toinstansprincippet blev bevaret.

Bemærk afgrænsningen: **samdrift af dyrebesætninger** reguleres ikke af landbrugsloven, men af CHR-reglerne. I [25/10389](#) stadfæstede nævnet et afslag på udvidelse af samdrift, fordi afstanden mellem de to yderste besætninger var 5.000 m mod bekendtgørelsens absolutte grænse på 4 km; at besætningerne i praksis drives som én enhed, kunne ikke føre til et andet resultat.

LOV

[Landbrugsloven § 4, stk. 1, 3](#)
[Landbrugsloven § 9, stk. 1-5](#)
[Landbrugsloven § 10, stk. 1, 5](#)
[Landbrugsloven § 29, stk. 1, 3](#)
[Landbrugsloven § 30, stk. 2-3](#)
[Landbrugsloven § 41, stk. 1](#)
[Udstykningsloven § 6](#)

PRAKSIS	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på dispensation til nedlæggelse af beboelsesbygning på landbrugsejendom ved Testcenter Østerild fastholdt	20.03.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på udvidelse af samdrift: Afstand på 5 km mellem to besætninger overskred 4 km-grænsen	10.02.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af påbud om lovliggørelse af manglende beboelsesbygning på landbrugsejendom	17.10.2024
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på oprettelse af landbrugsejendom da beboelsesbygning ikke var fritliggende	20.09.2024
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på ansøgning om supplerings og oprettelse af landbrugsejendom stadfæstes	25.04.2022
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Klage over afslag på ansøgning om supplerings og oprettelse af landbrugsejendom	19.04.2022
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på ændring af landbrugsejendom uden beboelse til med beboelse grundet manglende sammenhæng mellem jord og bygning	28.10.2021
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afgørelse om afslag på ansøgning om tilladelse til oprettelse af ny landbrugsejendom	10.08.2021

Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afgørelse om ophævelse og hjemvisning vedrørende afslag på erhvervelse af landbrugsejendom	11.11.2020
Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse og hjemvisning af afgørelse om afslag på dispensation til sammenlægning af moseareal med landbrugsejendom	06.05.2020
Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på dispensation fra krav om ens ejerforhold ved erhvervelse af landbrugsejendom	18.12.2019
Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afslag på dispensation fra kravet om passende beboelsesbygning på landbrugsejendom	01.03.2019

§ 9 Sagsbehandlingsfejl som den reelle vej til medhold: begrundelse, officialprincip og opsættende virkning

Materielt får klagerne næsten aldrig medhold. Men nævnet prøver af egen drift, om førsteinstansen har overholdt de forvaltningsretlige garantiforskrifter, og det er her, afgørelserne falder.

Officialprincippet. I [23/14683](#) beskrev nævnet princippet som en almindelig, ikke lovfæstet retsgrundsætning, der forpligter myndigheden til aktivt at indsamle og kontrollere alle relevante oplysninger – også dem, myndigheden allerede besidder, men ikke har anvendt. Konklusionen var kontant:

"Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at Landbrugsstyrelsen ikke i tilstrækkelig grad har oplyst sagen, inden styrelsen traf afgørelsen af 29. august 2023, hvorfor afgørelsen efter en konkret væsentlighedsvurdering er ugyldig."

Nævnet lagde bl.a. vægt på, at styrelsen ikke selvstændigt havde undersøgt kommunens sagsbehandlingstid, ikke havde sikret sig et fyldestgørende grundlag om byggeprojektets forhold til [planloven § 35](#), og at styrelsen havde henvist til en lokalplan, som ved et opslag på [plandata.dk](#) viste sig slet ikke at eksistere. Da afslaget var ugyldigt, bortfaldt grundlaget for det efterfølgende afhændelsespåbud, som også blev ophævet. Samme princip bar [19/01357](#).

Begrundelseskravet. Efter [forvaltningsloven § 22](#) og [§ 24, stk. 1](#) skal en skønsmæssig afgørelse angive de hovedhensyn, der har været bestemmende. I [20/02701](#) medførte begrundelsesmanglen ugyldighed, fordi den udgjorde en risiko for afgørelsens rigtighed og gjorde det vanskeligt for klageren at vurdere, om afslaget var i overensstemmelse med lovgivning og praksis. Omvendt kan en begrundelsesmangel være **ikke** konkret væsentlig: i [21/09193](#) fandt nævnet, at styrelsen ikke havde redegjort tilstrækkeligt for hovedhensynene bag "fritliggende"-skønnet, men at manglen hverken havde påvirket resultatet eller klagerens forståelse af afgørelsen – afgørelsen blev stadfæstet.

Opsættende virkning. Landbrugsloven indeholder ingen særlige regler herom. I [23/14683](#) fastslog nævnet, at klagen ikke uden videre kan tillægges opsættende virkning – hovedreglen harmonerer bl.a. med grundlovens § 63 – men at der efter en afvejning af almindelige hensyn kan gøres undtagelse:

"Miljø- og Fødevareklagenævnet finder efter en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger i sagen, at klagen skal tillægges opsættende virkning."

Det afgørende var, at afhændelse af en af ejendommene ville være **uoprettelig** for klageren, mens det offentlige hensyn til øjeblikkelig fuldbyrdelse ikke var tilstrækkeligt tungtvejende. I [18/07460](#) blev udgangspunktet derimod fastholdt.

Vejledningspligt og lighedsprincip. Nævnet stiller ikke krav om konkret rådgivning: i [21/09425](#) var vejledningspligten efter [forvaltningsloven § 7, stk. 1](#) ikke tilsidesat, selv om en medarbejder ikke ringede

tilbage som aftalt. Og i [25/06176](#) blev en lighedsgrundsætningsindsigelse afvist, fordi klageren ikke havde dokumenteret at befinde sig i samme situation som de sager, hvor forlængelse var givet.

LOV

[Forvaltningsloven § 7, stk. 1](#)[Forvaltningsloven § 22](#)[Forvaltningsloven § 24, stk. 1](#)[Landbrugsloven § 38a, stk. 1](#)[Planloven § 35](#)

PRAKSIS	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på fristforlængelse for ophævelse af landbrugspligt stadfæstet – manglende tidsplan for lokalplan afgørende	04.02.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om ophævelse og hjemvisning i sag om afslag på forlængelse af dispensation fra bopælspligten	18.01.2024
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på ansøgning om supplerende og oprettelse af landbrugsejendom stadfæstes	25.04.2022
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på forlænget dispensation fra bopælspligt på landbrugsejendom på grund af manglende særlige forhold	07.04.2022
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse og hjemvisning af afgørelse om afslag på dispensation til sammenlægning af moseareal med landbrugsejendom	06.05.2020
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om ophævelse og hjemvisning i sag vedrørende vilkår for erhvervelse af landbrugsejendom	09.10.2019
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afslag på dispensation fra kravet om passende beboelsesbygning på landbrugsejendom	01.03.2019

§ 10 Liberaliseringen af landbrugsloven og dens spor i nævnets praksis

Nævnets restriktive praksis om landbrugspligten står i kontrast til, at **erhvervsreglerne** er blevet gennemgribende liberaliseret. Udviklingen er dokumenteret i lovforarbejderne til den nuværende lov:

- **2010** – ændringsloven med undertitlen "Ophævelse af regler om husdyrhold og arealkrav, ophævelse af arealgrænse for erhvervelse og forpagtning, ændring af reglerne om bopælspligt og lempelse af reglerne om personers og selskabers erhvervelse" (ikrafttræden 1. april 2010). Bopælspligten blev gjort **upersonlig** – "pligten til fast bopæl altid kan opfyldes enten af hververen selv eller af en anden person" – og forlænget fra 8 til 10 år "ud fra et ønske om yderligere at understøtte bosætningen på landet". Samtidig bortfaldt kravet om, at landmanden i et selskab skulle eje mindst 10 % af selskabskapitalen.
- **2012/2013** – ændringsloven "Nedlæggelse af jordbrugskommissionerne og oprettelse af nye jordfordelingskommissioner m.v." (ikrafttræden 1. januar 2013). Kravet om at opretholde én beboelsesbygning pr. 200 ha blev ophævet, bl.a. "på baggrund af den kraftige liberalisering af landbrugsloven, der skete i 2010, hvorefter der hverken er afstands- eller arealmæssige begrænsninger på erhvervelse af yderligere landbrugsejendomme". Arealgrænsen på 200 ha ved supplerende blev ligeledes ophævet, mens afstandsgrænserne i [§ 29](#) blev bevaret, fordi de "vil sikre, at der ikke opstår ejendomme med en meget uhensigtsmæssig udstrækning". Nedlæggelsen af jordbrugskommissionerne forklarer den særlige, snævre prøvelsesregel i [§ 38 a, stk. 2](#).
- **2015** – **lov nr. 1372 af 16. december 2014** nyaffattede [§ 20](#), så aktie-, anparts-, partner- og europæiske selskaber, erhvervsdrivende fonde, alternative investeringsfonde og forsikringsselskaber kan erhverve landbrugsejendomme **uden tilladelse**; kravet om en person med bestemmende indflydelse ("landmanden i selskabet") bortfaldt, og bopælskravet blev gjort upersonligt også for virksomheder. Samme lov ophævede reglerne om fortrinsstilling til suppleringsjord.

De klassiske erhvervelsesbetingelser om **uddannelse, egen drift og arealgrænser**, som findes i det historiske [cirkulære om lov om landbrugsejendomme](#) fra 1987, er dermed ikke længere en del af gældende ret. Den nuværende lov stiller for personers vedkommende alene krav om bopæl inden 6 måneder, jf. [§ 12](#), og for virksomheder krav om bopæl inden 6 måneder på en ejendom, selskabet ejer, jf. [§ 20, stk. 1](#).

Denne liberalisering er ikke uden retlig virkning i nævnets praksis. Netop den bruges som argument i [18/01618 \(32776\)](#), hvor nævnet konstaterede, at forarbejderne fra 1994 om fritidslandbrug for fysiske personer ikke længere kan bære en praksis, der udelukker juridiske personer, når "retsreglerne for selskabers erhvervelse af landbrugsjord [er] blevet væsentligt lempet i 2014". Omvendt bruges den ikke som argument for at lempe landbrugspligten: i [19/03033](#) afviste nævnet under henvisning til [grundloven § 3](#), at forvaltningen kan basere afgørelser på politiske forhandlinger eller forventninger til fremtidig lovgivning.

Den strukturpolitiske baggrund for reguleringen er beskrevet i [Betænkning nr. 1351/1998 om landbrugets strukturudvikling](#), hvor udvalget beskrev, at [hovedsigtet med landbrugsloven](#) er "gennem en regulering af ejendoms- og bedriftsstrukturen at bevare selvejet og familiebruget som den overvejende besiddelses- og driftsform i landbruget" – et hensyn, der i dag er bevaret i [§ 1, nr. 4](#) og fortsat påberåbes af nævnet, senest i [20/00655](#).

LOV	Landbrugsloven § 1	Landbrugsloven § 12	Landbrugsloven § 20, stk. 1	Landbrugsloven § 29
	Landbrugsloven § 38a, stk. 2			
PRAKSIS	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Hjemvisning af sag om selskabs adgang til at oprette og supplere en landbrugsejendom			16.12.2021
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om vilkår for erhvervelse af landbrugsejendom til sikring af drikkevandsressourcer			19.03.2021
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afslag på ophævelse af landbrugspligt på grund af fortsat jordbrugsmæssig anvendelse			28.10.2019

§ 11 Regelbekendtgørelsen og vejledningen som tæt fortolkningsramme

Nævnets afgørelser hviler i praksis lige så meget på administrative forskrifter som på selve loven. Retsgrundlaget er ifølge [vejledningen til lov om landbrugsejendomme](#) landbrugsloven, regelbekendtgørelsen, driftsloven, jordressourcebekendtgørelsen, tinglysningsbekendtgørelsen og landinspektørbekendtgørelsen.

[Regelbekendtgørelsen](#) fastlægger efter sin § 1 "supplerende bestemmelser og grundlag for Landbrugsstyrelsens administration af lov om landbrugsejendomme", herunder krav til erklæringer ved erhvervelse, krav til fysiske personers og virksomheders erhvervelse, krav til opfyldelse af og dispensation fra bopælspligten samt krav til ansøgningers indhold. Særligt praksisbærende er:

- [§ 8](#): bopælspligten opfyldes ved overnatning, CPR-registrering på ejendommen og hovedbopæl i skattemæssig forstand; fraflyttes ejendommen, skal pligten opfyldes igen inden 6 måneder, og ansøgning om dispensation skal indgives inden 4 uger efter fristens udløb.
- [§ 11](#) og [§ 12](#): de udtømmende hovedsituationer for dispensation fra bopælspligten efter lovens §§ 8 og 20, herunder den treårige udlejningsdispensation med dokumenterede annonseringskrav.
- [§ 20](#): ansøgningens indhold – hvilke betingelser der ikke er opfyldt, oplysning om særlige forhold, matrikelbetegnelse, areal, oversigtskort og oplysning om zonestatus. Det er i praksis nævnets tjekliste for, hvad en ansøger selv skal levere.

Vejledningen er ikke bindende, men nævnet henviser til den ved fastlæggelsen af praksis – bl.a. definitionen af "frie jorde" i [26-02035](#), fristpraksis i [25/06176](#) og kriterierne for afstandsdispensation i [20/02701](#). Vejledningen er samtidig et eksempel på, at nævnets afgørelser virker tilbage på førstestansens administration: styrelsen har indarbejdet [18/08200](#) og [18/08201](#) som bindende for medejerbegrebet, og vejledningen anfører udtrykkeligt, at der er "henvist til afgørelser fra Miljø- og Fødevareklagenævnet" for at uddybe praksis.

Vejledningen understreger endelig et forhold, der forklarer mange af sagerne: [landbrugspligten er "mere en ejerskabsbegrænsning end en anvendelsesbegrænsning"](#) – anvendelsen af jorderne reguleres af driftsloven. Det er derfor, argumenter om, at ejendommen i praksis ikke drives som landbrug, systematisk ikke fører nogen vegne.

LOV	Regelbekendtgørelsen § 8	Regelbekendtgørelsen § 11	Regelbekendtgørelsen § 12
	Regelbekendtgørelsen § 20		
PRAKSIS	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på ophævelse af landbrugspligten på helårsbeøet bofællesskabsejendom – ingen særlige forhold efter landbrugslovens § 7, stk. 2		17.06.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på fristforlængelse for ophævelse af landbrugspligt stadfæstet – manglende tidsplan for lokalplan afgørende		04.02.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse og hjemvisning af afgørelse om afslag på dispensation til sammenlægning af moseareal med landbrugsejendom		06.05.2020
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på tilladelse til erhvervelse af landbrugsejendom - kommanditselskabs mulighed for at erhverve anpart		07.08.2019
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om afslag på erhvervelse af landbrugsejendom		07.08.2019

§ 12 Sammenhængen med domstolspraksis

Landbrugslovens erhvervelses- og landbrugspligtssager når sjældent domstolene – Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelser er endelige i det administrative system, jf. [§ 38 a, stk. 1](#) og [lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 17](#), og prøvelse forudsætter sagsanlæg. Der foreligger derfor ikke nogen samlet højesteretspraksis om ophævelse af landbrugspligt eller om dispensation fra bopælspligten. De domme, der findes, angår tilgrænsende spørgsmål, men er alligevel retningsgivende for nævnets arbejde.

Ejendomsbegrebet er matrikulært. I [Sag 226/2014](#) tog Højesteret stilling til, om "ejendom" i [planloven § 36, stk. 1, nr. 3](#) skulle forstås driftsmæssigt eller matrikulært, når et stutteri var udvidet ved tilkøb af flere ejendomme i samdrift. Højesteret stadfæstede landsrettens dom og fastslog, at begrebet skal forstås **matrikulært**, ikke driftsmæssigt. Dommen inddrager udtrykkeligt [landbrugsloven § 2, stk. 1](#) og understøtter dermed nævnets gennemgående linje: det er den matrikulære notering – ikke bedriftens faktiske driftsmæssige udstrækning – der er retligt afgørende.

Nævnets prøvelsesbegrænsning holder. I sagen om nævnets prøvelsesret, [BS 6-678/2016](#), anfægtede en lodsejer, at klagenævnet havde begrænset sin prøvelse til de påklagede forhold. Domstolen frifandt nævnet og fandt, at nævnet handlede korrekt ved kun at efterprøve de påklagede forhold og ikke var forpligtet til at bedømme de konkrete vilkår, klagen ikke rettede sig mod. Retten fastslog samtidig et princip, nævnet selv anvender i landbrugslovssagerne:

Gyldigheden af en forvaltningsafgørelse skal bedømmes ud fra forholdene på tidspunktet for afgørelsen.

Domstolene tilsidesætter ikke nævnets skøn uden videre. I [BS-49940/2021-VLR](#) frifandt Vestre Landsret Miljø- og Fødevareklagenævnet i en sag om gyldigheden af en støtteafgørelse; landsretten fandt hjemmel for de danske myndigheders krav og afviste både force majeure og indsigelsen mod kontrolmodellen. Selv om sagen angår landbrugsstøtte og ikke landbrugspligt, illustrerer den domstolenes tilbageholdenhed over for nævnets faglige og skønsmæssige vurderinger.

Håndhævelse af afhændelsespåbud. Landbrugslovens afhændelsespåbud efter [§ 41](#) har ikke givet anledning til publiceret straffedomspraksis i det gennemgåede materiale. Til sammenligning håndhæves den parallelle ordning i lovgivningen om udlændinges erhvervelse af fast ejendom strafferetligt: i [AM2022.01.04B3](#) blev en amerikansk statsborger idømt bøde for ikke at have efterkommet et ministerielt afhændelsespåbud, og i [MOT-464/2024](#) fastsatte Retten i Hjørring fortløbende **tvangsbøder** for manglende efterlevelse af Civilstyrelsens pålæg om afhændelse – bødestraf var forældet, men tvangsbøder blev pålagt for at sikre efterlevelse. Sagerne angår et andet regelsæt end landbrugsloven, men viser, hvilke håndhævelsesmidler der står til rådighed, når et afhændelsespåbud ikke efterleves.

LOV

[Landbrugsloven § 2, stk. 1](#)[Landbrugsloven § 38a, stk. 1](#)[Landbrugsloven § 41](#)[Planloven § 36, stk. 1](#)

PRAKSIS	Højesteret · Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelsesret og ulovlig regulering af vandløb	19.05.2021
	Højesteret · Fortolkning af ejendomsbegrebet i Planlovens § 36, stk. 1, nr. 3 vedrørende landbrugsbyggeri	10.11.2015
	Landsretten · Vestre Landsrets dom om gyldigheden af støttenedsættelse pga. manglende fremspiring af efterafgrøder	17.05.2023
	Byretten · Tvangsbøder for manglende afhændelse af fast ejendom uden fornøden tilladelse	27.01.2025
	Byretten · Bøde til amerikansk statsborger for manglende efterkommelse af påbud om afhændelse af fast ejendom	04.01.2022

§ 13 Sammenfatning: sådan vurderer Miljø- og Fødevareklagenævnet en landbrugslovssag

Nævnets praksis kan sammenfattes i fem trin, som en rådgiver kan lægge ned over enhver sag.

1. Er ejendommen overhovedet omfattet? Kun hvis den er noteret som landbrugsejendom i matrikelregistret, jf. [§ 2, stk. 1](#). Er den ikke det, mangler førsteinstansen kompetence – som i [18/04631](#). Ejendomsvurderingens klassifikation og den faktiske anvendelse er uden betydning.

2. Findes der en objektiv vej uden om skønnet? Nedbringelse under 2 ha efter [§ 6, stk. 3-](#), landinspektørerklæring i de opregnede tilfælde i [§ 6, stk. 1](#) eller udstykning efter en vedtaget lokalplan er langt mere sikre veje end en [§ 7](#)-ansøgning. Omvendt er 2 ha-grænsen i [§ 4, stk. 1](#) ufravigelig begge veje, jf. [20/09443](#).

3. Kan den fremtidige anvendelse beskrives som varigt ikke-jordbrugsmæssig – og planmæssigt forankret? Er svaret nej, falder sagen. Naturpleje, afgræsning, skovrejsning, henliggen som lysåbent areal og private haver er alle enten jordbrugsmæssige eller rekreative formål, jf. [18/01617](#), [19/03033](#), [25/05304](#) og [26-02035](#). Den eneste realistiske undtagelse er ejendomme helt uden dyrkbare eller afgræsselige arealer, jf. [18/06844](#).

4. Er dokumentationen konkret nok? Nævnet honorerer ikke hensigtserklæringer. Ved fristforlængelse kræves en konkret tidsplan for lokalplanens vedtagelse ([25/06176](#)); ved bopælsdispensation kræves dokumenteret

ansøgning om de nødvendige tilladelser og reel byggefremdrift ([20/14285](#), [23/08141](#)); ved påstande om fortidsminder, museumsundersøgelser eller myndighedsforsinkelser kræves skriftlig dokumentation.

5. Har førsteinstansen gjort sit arbejde? Den mest effektive klagestrategi er formel. Nævnet ophæver konsekvent afgørelser, hvor styrelsen ikke har angivet hovedhensynene bag et skøn ([20/02701](#)), ikke har oplyst sagen tilstrækkeligt ([19/01357](#), [23/14683](#)), har opstillet betingelser uden hjemmel ([18/01618](#) ([32776](#))) eller har fastsat uproportionale vilkår ([24/00773](#)). Men en hjemvisning er ikke en sejr på realiteten: nævnet bemærker udtrykkeligt, at en ophævelse på grund af formelle mangler ikke nødvendigvis betyder, at styrelsen når frem til et andet resultat.

Emnet skal endelig holdes adskilt fra de tilgrænsende regelsæt: arealstøtte og betalingsrettigheder behandles i [landbrugsstøtte-direkte-betalinger](#), ELFUL-tilsagn i [landbrugsstøtte-landdistrikt](#), konditionalitet og sanktioner i [landbrugsstøtte-konditionalitet-sanktioner](#), husdyrgodkendelser i [husdyrgodkendelse](#) og landzoneadministrationen i [landzonetilladelse](#).

LOV

[Landbrugsloven § 2, stk. 1](#)
[Landbrugsloven § 4, stk. 1](#)
[Landbrugsloven § 6, stk. 1, 3](#)
[Landbrugsloven § 7, stk. 2](#)

PRAKSIS	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på ophævelse af landbrugspligten på helårsbeboet bofællesskabsejendom – ingen særlige forhold efter landbrugslovens § 7, stk. 2	17.06.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på fristforlængelse for ophævelse af landbrugspligt stadfæstet – manglende tidsplan for lokalplan afgørende	04.02.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afslag på ophævelse af landbrugspligt for skov- og lystejeendom	16.12.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse af vilkår om myndighedsgodkendelse af anpartsoverdragelser i selskab med tilladelse til erhvervelse af naturejeendom	05.11.2024
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om ophævelse og hjemvisning i sag om afslag på forlængelse af dispensation fra bopælspligten	18.01.2024
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afslag på forlængelse af dispensation fra bopælspligt	14.09.2023
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Hjemvisning af sag om selskabs adgang til at oprette og supplere en landbrugsejendom	16.12.2021
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om dispensation fra bopælspligt	24.08.2021
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på oprettelse af landbrugsejendom - arealgrænse og dispensation	24.11.2020
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse af landbrugspligt: Fåregræsning anset for jordbrugsmæssig anvendelse	08.07.2020
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse og hjemvisning af afgørelse om afslag på dispensation til sammenlægning af moseareal med landbrugsejendom	06.05.2020
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afslag på ophævelse af landbrugspligt på grund af fortsat jordbrugsmæssig anvendelse	28.10.2019
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om ophævelse og hjemvisning i sag vedrørende vilkår for erhvervelse af landbrugsejendom	09.10.2019
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Tilladelse til ophævelse af landbrugspligt på ejendom med udyrkbare arealer	21.08.2019
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse af Landbrugsstyrelsens afgørelse om afslag på erhvervelse uden landbrugspligt, da styrelsen ikke har kompetence i sager, hvor ejendommen ikke er pålagt landbrugspligt	14.03.2019

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Landbrugsloven § 1		Landbrugsloven § 2	stk. 1-2
Landbrugsloven § 4	stk. 1	Landbrugsloven § 7	stk. 2
Landbrugsloven § 8	stk. 1	Landbrugsloven § 20	stk. 1
Landbrugsloven § 38a	stk. 1		

MATERIALE Citerede afgørelser

51 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

2

19.05.2021	Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelsesret og ulovlig regulering af vandløb	bs-27971-2020-hjr
10.11.2015	Fortolkning af ejendomsbegrebet i Planlovens § 36, stk. 1, nr. 3 vedrørende landbrugsbyggeri	226-2014

LANDSRETEN · ANKEINSTANS

1

17.05.2023	Vestre Landsrets dom om gyldigheden af støttenedsættelse pga. manglende fremspiring af efterafgrøder	3865-4669
------------	--	-----------

BYRETEN · FØRSTE INSTANS

2

27.01.2025	Tvangsbøder for manglende afhændelse af fast ejendom uden fornøden tilladelse	MOT-464/2024
04.01.2022	Bøde til amerikansk statsborger for manglende efterkommelse af påbud om afhændelse af fast ejendom	AM2022.01.04B3

MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

45

07.07.2026	Klage over tilladelse til udstykning af landbrugsjord til grundvandsbeskyttelse afvist på grund af klagefristoverskridelse	26-07250
17.06.2026	Afslag på ophævelse af landbrugspligten på helårsbeboet bofællesskabsejendom – ingen særlige forhold efter landbrugslovens § 7, stk. 2	26-02035
20.03.2026	Afslag på dispensation til nedlæggelse af beboelsesbygning på landbrugsejendom ved Testcenter Østerild fastholdt	25/07850
10.02.2026	Afslag på udvidelse af samdrift: Afstand på 5 km mellem to besætninger overskred 4 km-grænsen	25/10389
04.02.2026	Afslag på fristforlængelse for ophævelse af landbrugspligt stadfæstet – manglende tidsplan for lokalplan afgørende	25/06176
16.12.2025	Stadfæstelse af afslag på ophævelse af landbrugspligt for skov- og lystejeendom	25/05304
04.03.2025	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om stadfæstelse af afslag på ansøgning om ophævelse af landbrugspligt	24/12007

22.01.2025	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om stadfæstelse af afslag på ansøgning om ophævelse af landbrugspligt	24/08606
12.12.2024	Stadfæstelse af afslag på dispensation fra bopælspligt trods påstand om bygningsmæssigt forfald og dialog med kommune	24/07219
05.11.2024	Ophævelse af vilkår om myndighedsgodkendelse af anpartsoverdragelser i selskab med tilladelse til erhvervelse af naturejendom	24/00773
17.10.2024	Stadfæstelse af påbud om lovliggørelse af manglende beboelsesbygning på landbrugsejendom	24/08893
03.10.2024	Afslag på forlængelse af dispensation fra bopælspligt stadfæstes	24/05418
20.09.2024	Afslag på oprettelse af landbrugsejendom da beboelsesbygning ikke var fritliggende	24/03862
29.01.2024	Stadfæstelse af afslag på dispensation fra bopælspligt	23/11436
18.01.2024	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om ophævelse og hjemvisning i sag om afslag på forlængelse af dispensation fra bopælspligten	23/14683
21.09.2023	Stadfæstelse af afslag på ansøgning om ophævelse af landbrugspligten	23/04725
14.09.2023	Stadfæstelse af afslag på forlængelse af dispensation fra bopælspligt	23/08141
20.01.2023	Stadfæstelse af afslag på ansøgning om ophævelse af landbrugspligt	22/04979
11.01.2023	Stadfæstelse af afslag på ansøgning om ophævelse af landbrugspligten på en landbrugsejendom	22/04891
25.04.2022	Afslag på ansøgning om supplerende og oprettelse af landbrugsejendom stadfæstes	21/09193
19.04.2022	Klage over afslag på ansøgning om supplerende og oprettelse af landbrugsejendom	21/05886
07.04.2022	Afslag på forlænget dispensation fra bopælspligt på landbrugsejendom på grund af manglende særlige forhold	21/09425
16.12.2021	Hjemvisning af sag om selskabs adgang til at oprette og supplere en landbrugsejendom	18/01618 (32776)
28.10.2021	Afslag på ændring af landbrugsejendom uden beboelse til med beboelse grundet manglende sammenhæng mellem jord og bygning	21/02756
24.08.2021	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om dispensation fra bopælspligt	20/14285
10.08.2021	Stadfæstelse af afgørelse om afslag på ansøgning om tilladelse til oprettelse af ny landbrugsejendom	18/01901
31.05.2021	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om stadfæstelse af afslag på ansøgning om ophævelse af landbrugspligt	18/01800
27.04.2021	Miljø- og Fødevareklagenævnet fastholder afslag på ophævelse af landbrugspligt	18/01599
19.03.2021	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om vilkår for erhvervelse af landbrugsejendom til sikring af drikkevandsressourcer	20/00655
24.11.2020	Afslag på oprettelse af landbrugsejendom - arealgrænse og dispensation	20/09443

11.11.2020	Afgørelse om ophævelse og hjemvisning vedrørende afslag på erhvervelse af landbrugsejendom	20/06289
08.07.2020	Ophævelse af landbrugspligt: Fåregræsning anset for jordbrugsmæssig anvendelse	18/01617
03.07.2020	Prisfastsættelse ved fortrinsstilling til landbrugsjord baseret på oprindelig handelspris	19/01133
06.05.2020	Ophævelse og hjemvisning af afgørelse om afslag på dispensation til sammenlægning af moseareal med landbrugsejendom	20/02701
18.12.2019	Afslag på dispensation fra krav om ens ejerforhold ved erhvervelse af landbrugsejendom	19/07962
28.10.2019	Stadfæstelse af afslag på ophævelse af landbrugspligt på grund af fortsat jordbrugsmæssig anvendelse	19/03033
09.10.2019	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om ophævelse og hjemvisning i sag vedrørende vilkår for erhvervelse af landbrugsejendom	19/01357
23.08.2019	Stadfæstelse af afslag på tilladelse til at ophæve landbrugspligten på landbrugsejendom	18/08843
21.08.2019	Tilladelse til ophævelse af landbrugspligt på ejendom med udyrkbare arealer	18/06844
07.08.2019	Afvisning af klage i sag om lovliggørelse ved afhændelse af landbrugsejendomme	18/08198
07.08.2019	Afslag på tilladelse til erhvervelse af landbrugsejendom - kommanditselskabs mulighed for at erhverve anpart	18/08200
07.08.2019	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om afslag på erhvervelse af landbrugsejendom	18/08201
14.03.2019	Ophævelse af Landbrugsstyrelsens afgørelse om afslag på erhvervelse uden landbrugspligt, da styrelsen ikke har kompetence i sager, hvor ejendommen ikke er pålagt landbrugspligt	18/04631
01.03.2019	Stadfæstelse af afslag på dispensation fra kravet om passende beboelsesbygning på landbrugsejendom	18/07460
04.07.2018	Stadfæstelse af Landbrugsstyrelsens afgørelse om fortrinsstilling til suppleringsjord og påbud om genafhændelse	18/01883
VEJDIREKTORATET · NÆVN / KLAGEINSTANS		1
07.04.2021	Ugyldig afgørelse om snerydning på privat fællesvej grundet mangelfuld sagsoplysning og retsvildfarelse	21_02756

FORARBEJDE Betænkninger

1 reference

Landbrugets strukturudvikling - Betænkning nr. 1351

nr. 1351 · 1998 · Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri